

ਭਾਈ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਰਦਾਰ ਅਜੀਤ
ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ

ਘਰ ੧੯੬੧ ਈ. ਵਿਚ ਹੋਇਆ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਨਕਾ-ਦਾਦਕਾ
ਪਰਿਵਾਰ ਪਿੱਛੋਕੜ ਵਜੋਂ ਲਹਿੰਦੇ
ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਲਾਇਲਪੁਰ ਤੋਂ ਹੈ।
ਜਦੋਂ ੧੯੬੫ ਈ. ਵਿਚ ਉਹ ਰੂਪੇਸ਼
ਹੋਏ ਉਦੋਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਵੈਟਰਨਗੀ ਦੀ
ਡਿਗਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ
ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਥੇ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਗਰੁੱਪ ਆਖਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਨਵੰਬਰ ੧੯੬੪ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧਾ ਲਾਉਣ ਲਈ
ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ੧੯੬੮ ਵਿਚ ਉਹ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੋਨਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਅਤੇ ਪੰਥਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ
ਨਿਭਾਈ। ਖਾੜ੍ਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਲਹਿਰ ਵਿਚ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਯੂੱਧਨਿਤਕ ਪੈਂਤੜੇ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਨੀਤੀ ਦੇ
ਸੇਧਕ ਵਜੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਅਪਰੈਲ ੧੯੬੯ ਵਿਚ ਫੜ੍ਹੇ
ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਅਤੇ ਚਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ
ਅਕਤੂਬਰ ੨੦੦੫ ਤਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਮਹੀਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦਾ ਆਨੰਦ ਕਾਰਜ ਬੀਬੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੌਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
੨੦੦੫ ਤੋਂ ੨੦੦੬ ਤਕ ਪੰਥ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨੀ ਦੇ
ਮਸਲਿਆਂ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜੱਦੋਜਹਿਦ
ਕੀਤੀ। ੨੦੦੬ ਤੋਂ ੨੦੧੪ ਤਕ ਫਿਰ ਯੂਏਪੀਏ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ
ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰਹੇ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਹਸੇ ਦੌਰਾਨ
ਦਿੱਲੀ ਹਕੂਮਤ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਯੂਏਪੀਏ, ਟਾਡਾ ਆਦਿ ਕਾਲੇ
ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਕੁਲ ੩੩ ਕੇਸ ਚਲਾਏ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੂਪੇਸ਼
ਜਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੁੱਲ ਅਰਸਾ ੨੪
ਕੁ ਸਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਲੜੀ (ਖਾੜ੍ਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ
ਸਾਖੀ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ “ਭਾਵਿੱਖ ਫਿਰ ਵੀ
ਸਾਡਾ ਹੈ” ਅਤੇ “ਅੱਗੇ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ” ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਜੇਲ੍ਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦੀ
ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਵਿਉਤਬੰਦੀ ਕੀਤੀ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬੈਠੀਆਂ
ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲੀਹ ਤੇ
ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅੱਜ ਕੁਲੁ ਉਹ ਪੰਥ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ
ਭਲੇ ਹਿੱਤ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹਨ।

-ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕਿਸ਼ੋਰਕੁਮਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

ISBN: ੯੯੮-੯-੯੯੯੨੮੭-੦੦
9788196124700
ਕੀਮਤ : ੫੮/-
\$/€ : ੧੮/-

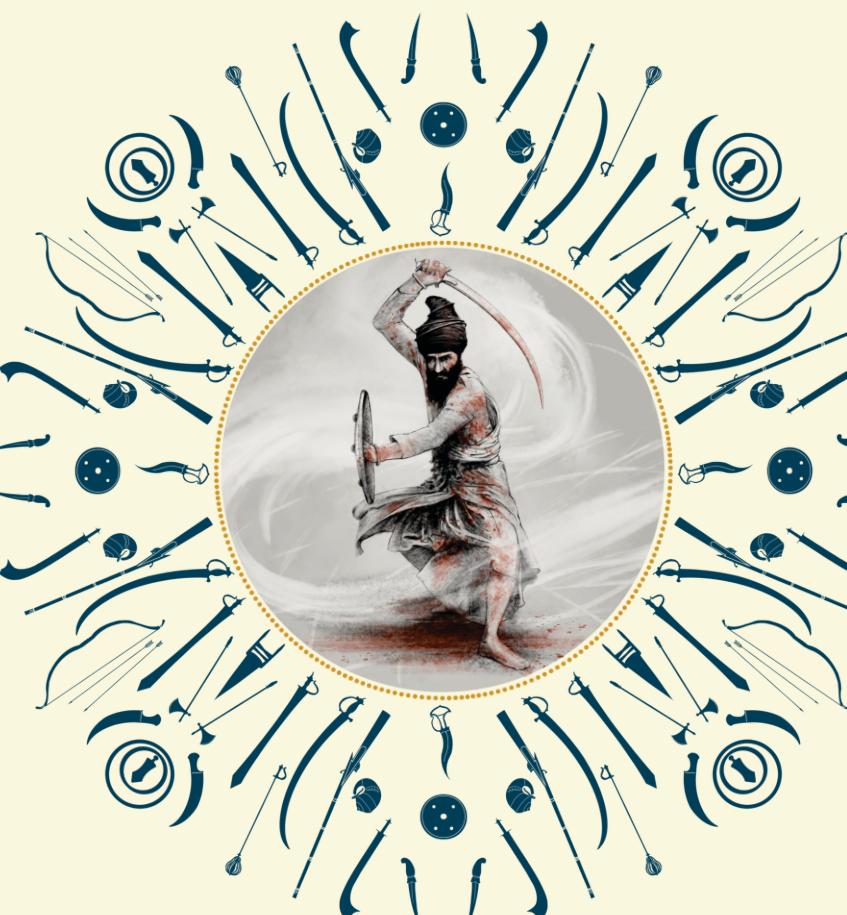
ਖਾੜ੍ਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਸਾਖੀ ੨

ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਖਾੜ੍ਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਸਾਖੀ ੨

ਸਾਧਨ, ਸਬੱਬ, ਸਿਦਕ ਅਤੇ ਸ਼ਹਾਦਤ

ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਰਾਜਸੀ ਸੱਤਾ ਲਈ ਗੁਰੀਲਾ ਜੰਗ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ
ਜੰਗ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਹਥਿਆਰ,
ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।
ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਵਿਛਾਏ ਜਾਣਾਂ ਵਿਚੋਂ
ਕਿਵੇਂ ਬਚਦੇ ਰਹੇ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡੀਆਂ ਘਾਤਾਂ ਵਿਚੋਂ
ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਸਾਫ਼ ਬਚਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ
ਖਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਕਿਵੇਂ ਸਿਦਕ ਨਿਭਾ ਕੇ
ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਨੂੰ
ਸਾਂਝੇ ਪੰਥਕ ਅਹਿਸਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਉਤੇ ਸਿਦਕ ਭਰੋਸੇ
ਬਿਨਾ ਨਾ ਹੀ ਸਿਰਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਤਾਂ
ਇਹਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ
ਸਕਦੀ। ਹੱਡੀਂ ਹੰਦਾਏ ਬੀਤੇ ਅਤੇ ਵੇਖੇ ਦੀਆਂ ਵੀ
ਬਹੁਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹਦੀ ਪੂਰੀ ਬਾਹੀ
ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਬਸ ਇਕ ਗਵਾਹੀ
ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਉਸੇ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ
ਨਾਲ, ਜਿਸ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਇਹ ਜੰਗ ਲੜੀ ਗਈ।